

[Diderichsen.]

forslaget om fritidsundervisning som en nyttig ajourføring af gældende lov og ikke som et resultat, der kan blive stående uforandret i mange år — men hvad kan for øvrigt det i vore dage? Det er i så henseende karakteristisk, at både fritidsudvalget og det pædagogiske udvalg hver på sit felt fremhæver nødvendigheden af snarlige og dybtgående revisioner. Dette står naturligvis i forbindelse med den stærke strukturændring i samfundet, der ikke mindst berører hele vort uddannelsessystem, som jo derfor også er i støbeskeen. Liberalt centrum vil gerne henstille til ministeren at følge det pædagogiske udvalgs forslag om, at hele problematikken omkring de 14-17 åriges uddannelsesmuligheder tages op til samlet undersøgelse inden for den nærmeste fremtid, og samstemmende hermed at opfylde fritidsudvalgets ønske om nedsættelse af en kommission på bredt grundlag til undersøgelse af hele befolkningens fritidsproblemer. Der kan her også mindes om kulturministerens udsættelse af fremsættelsen af lovforslaget om kulturcentre, en udsættelse, som efter ministerens egne ord netop må ses på baggrund af, at så meget endnu er flydende på disse områder.

Målet for vort skolesystem må efter vor mening — så vidt jeg ved også efter ministerens mening — være at give de 14-årige efter 7. klasse et så rigt varieret undervisningstilbud som muligt med naturlige chancer for at skifte skolemiljø og undervisningsmetoder — hvad jeg også var inde på under behandlingen af den foregående sag — som betingelse eventuelt for en udvidet undervisningspligt, og her bør ungdomsskolerne ligesom efterskolerne finde deres naturlige plads og komme til at stå stærkt i billedet. Den endelige udformning kan vel næppe ske i dag, og det må derfor overvejes, om afsnittet om ungdomsskolen, som Danmarks Lærerforening har været inde på det, ligefrem skulle tages ud af det foreliggende lovforslag. Jeg mener dog ikke, at man behøver at gå så vidt, da det vel næppe ligefrem vil virke hindrende for videreudformningen af disse områder.

Hele dette spørgsmål om revision og videreudvikling hænger nøje sammen med et andet aktuelt problem, nemlig det frivillige børne- og ungdomsarbejdes situa-

tion. Den er for mange organisationers vedkommende særdeles vanskelig — så vanskelig, at nogle års udsættelse af den dyberegående revision kan betyde en katastrofe. Det er ikke min opfattelse, at alle organisationer skal fortsætte — når de ikke kan det ved egen kraft, så dog i hvert fald ved statens eller kommunens. Meget trænger utvivlsomt til at reorganiseres, og meget har vel også tjent sin tid med hæder og er nu modent til at give plads for nye kræfter. Men vi skylder de børne- og ungdomsorganisationer, der ofte har udført det omtalte pionerarbejde på frivillig basis og med ulønnede kræfter, at give dem gode chancer for at fortsætte under tilpasning til de nye fritidsvilkår.

Hvis min taletid tillader det, vil jeg gerne endnu gøre nogle spredte bemærkninger til enkelte punkter.

Vi finder det udmærket med den fjerde linje i ungdomsskolen, nemlig specialundervisningen for handicappede. Men reglerne i § 8 angående arbejdsgivernes pligt til at udbetale godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste til elever, der deltager i ungdomsskolernes erhvervsmæssige grunduddannelse, bør vel nok udvides til at gælde elever, der deltager i specialundervisningen.

Pædagogisk udvalg foreslår i betænkningen, side 38, at kommunalbestyrelsen efter forhandling med de interesserede parter fastsætter retningslinjer for ungdomsskolens brug af folkeskolens lokaler m. v. En sådan bestemmelse findes vistnok, så vidt jeg kan se, ikke i lovforslaget, men ville være nyttig for at undgå kompetencestridigheder.

Dernæst forekommer det mig, at § 34 er lidt urimelig. Den fastholder forskellen mellem ungdomsklubber under socialministeriet, der skal have kommunalt tilskud, og ungdomsklubber under undervisningsministeriet, der allernådigst kan få det. Det sker for at kunne stille de sidstnævnte lige med interessegrupperne. Men var det så ikke rimeligt, at man i stedet stillede både interessegrupperne og ungdomsklubber under undervisningsministeriet lige med ungdomsklubberne under socialministeriet, for man kan måske nok sige — i hvert fald i videre forstand — at de udfylder en social funktion.

For øvrigt gælder det om denne udmær-